

Det var en solig sensommardag när den lilla flufffamiljen gick ut i skogen för att plocka bär. Familjen bestod av en fluffmamma, en fluffpappa och två fluffpojkar. Videfluff var tre år gammal och hans lillebror Alvefluff skulle snart fylla ett år. Fluffpar är små och blir som fullvuxna endast någon halvmeter långa. Videfluff var betydligt kortare än så och hans lillebror ännu mindre.

Medan de plockade bär sjöng de på en fluffsig gladsång som gjorde plockandet lättare:

(valfri fartfylld glad melodi)

Flipp fluff dibbedi dibedibopp dobidobidoo

Flipp fluff

Flipp fluff dibbedi dibedibopp monimonimoo

Flipp fluff

Flipp fluff dibbedi dibedibopp rosirosiroo

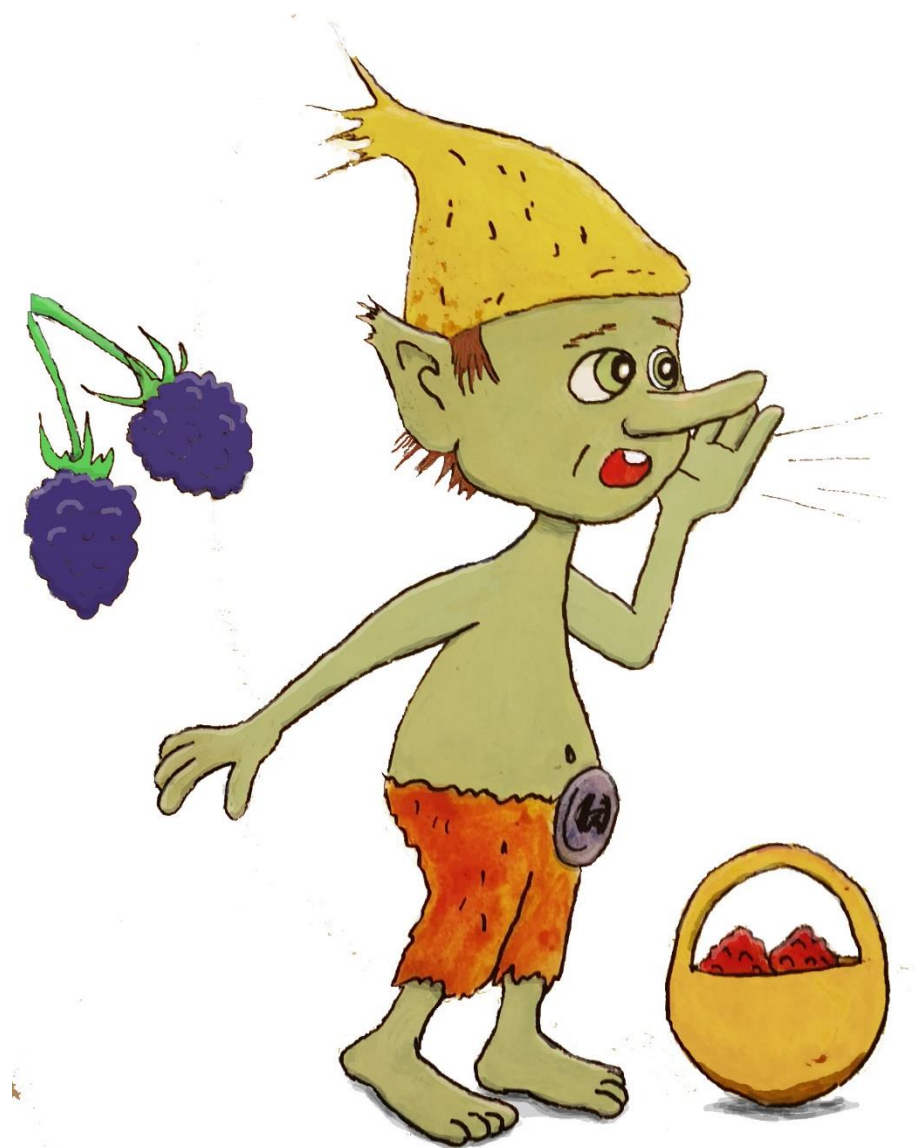
Flipp fluff

Videflupp luktade på ett stort björnbär när han upptäckte att hans lillebror inte längre befann sig bredvid honom.

“Lillebror, var är du?” ropade Videflupp.

Men ingen svarade.

Videflupps mamma och pappa började också ropa, men ingen svarade då heller.

Videflupp, hans mamma och pappa spred ut sig för att leta efter lillebror. De kom snart allt längre från varandra. Videflupp gick igenom en massa ormbunkar och kom fram till en äng.

Där såg han äntligen sin lillebror som höll på att mata ett rådjur med gräs.

“Lillebror! Vad håller du på med?” sa Videflupp som var både lättad och lite irriterad.

Rådjuret sprang iväg medan Alveflupp vände sig mot sin storebror och sa: “Da Da Vidifluppi.”

Videflupp suckade och fattade tag i sin lillebrors hand.

Plötsligt kom ett vildsint grumstroll ut till Skogsglántan.
Trollet visade sina stora tänder och vrålade:
“Grumsgrums!”
“Hjälp!” ropade Videflupp.
Han började springa och drog med sig sin lillebror.

Fluppbröderna sprang jättefort och snart kom de fram till en gammal stuga som hade ett rött tak med svarta prickar. Videflupp öppnade dörren, de klev in och stängde dörren precis framför grumstrollets fula ansikte. Videflupp reglade dörren och vände sig om.

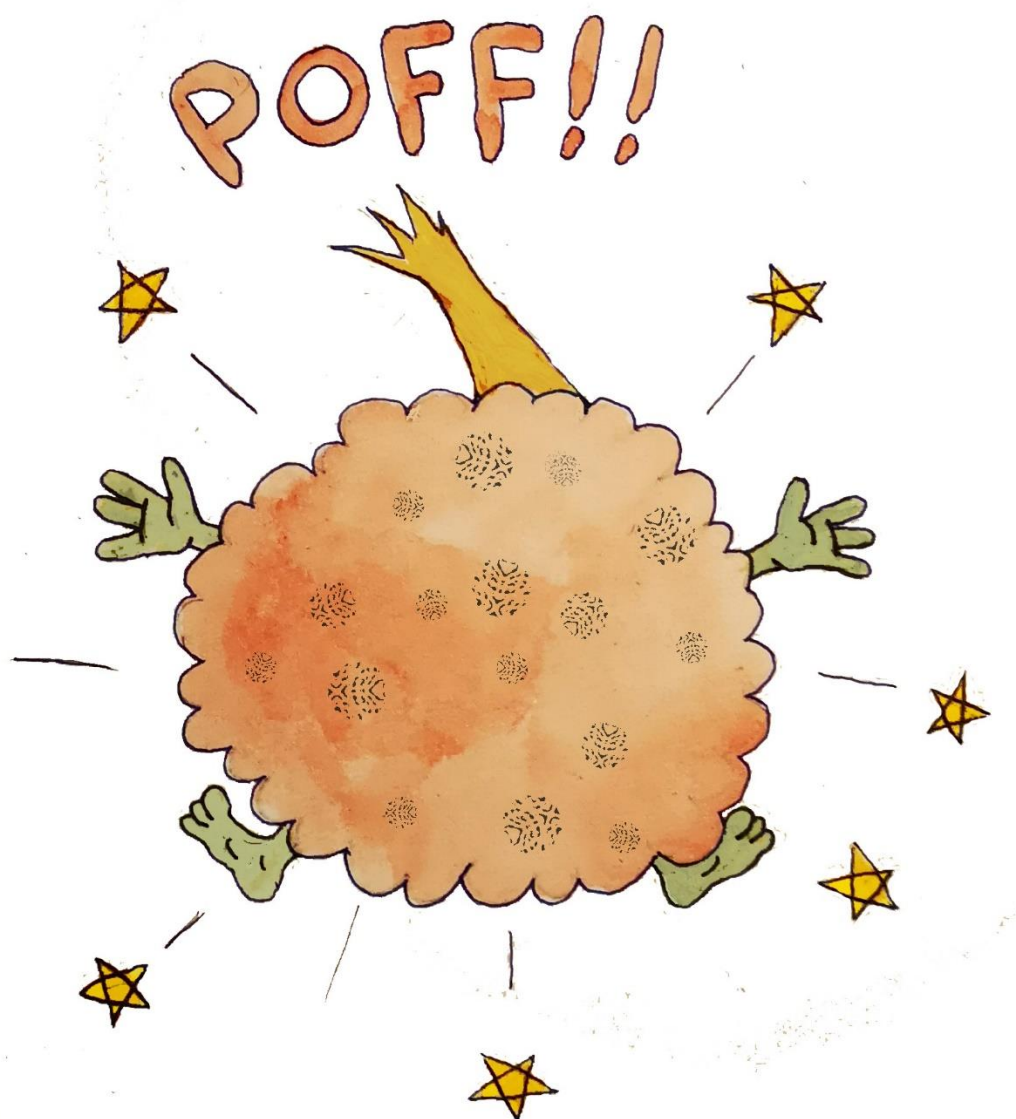

Videflupp tittade sig omkring och hickade till av förvåning. Rummet de befann sig i var fullt med nyckelpigor. De kröp på golvet, väggarna och taket. Överallt fanns nyckelpigor och längst in i rummet stod en gammal grumshäxa som stirrade ner i en stor kittel. Häxan sjöng stilla på en sång: *(valfri lite dyster eller elak melodi)*

Stackars stackars stackars du
Du som aldrig kunnat tiga
Stackars stackars stackars du
För mig du snart ska niga
Stackars stackars stackars du
Du blir ju snart min piga

Videflupp kände sig plötsligt trött och hans lillebror började jäsna. Men Videflupp skakade på huvudet och effekten av den hypnotiska sången bröts. Han såg då att häxan kom emot dem. Hon tog upp en burk och sprayade någon slags färglös vätska på lillebror. Sedan försökte hon även spraya på Videflupp, men han kastade sig åt sidan och sprayen missade. Lillebror nös och försvann med en rökpuff.

Nej han försvann inte helt. Han hade förvandlats till en nyckelpiga som häxan plockade upp från marken.

Då blev Videflupp jättearg och började sjunga på sin
argsång: *(valfri fartfylld lite arg melodi)*

Flupp flupp Flipp doppidop dopp
Flupp flupp Flipp doppidop dopp
Dum dum dum
Dum dum dum
Flapp Flapp flupp doppidop dopp
Flapp Flapp flupp doppidop dopp
Bit bit bit
Bit bit bit

Plötsligt satte alla nyckelpigorna fart och kröp eller flög mot häxan.

”Vad gör ni? Bort med er era dumma nyckelpigor” ropade Häxan. (*med lite rädd röst*)

Då började nyckelpigorna att bita henne.

”Aj aj aj!” Skrek Häxan samtidigt som hon sprang omkring och försökte att skaka loss de bitska nyckelpigorna.

Videflupp öppnade ett fönster för att sticka därifrån. Då han inte visste vilken av nyckelpigorna som var hans lillebror, så ropade han till dem allihopa: “Kom alla nyckelpigor. Följ efter mig.”

Videflupp hoppade ut genom fönstret och nyckelpigorna följde efter honom. Sedan sprang han genom skogen för att hitta mamma och pappa.

Efter att ha ropat högt en stund fick han äntligen svar. Videflupp hade hittat sina föräldrar i en vacker skogsglänta. Han kramade om sin mamma och pappa.

Videflupps mamma såg alla nyckelpigorna som samlats runt omkring dem och misstänkte direkt att häxan varit i farten igen. Hon började att sjunga på en glad tillbaksång.

Pappelikaka kackelikaka
Tillbaka tillbaka tillbakakaka
Pappelibott kackelibott
Dummeli Dummeli dummelibott

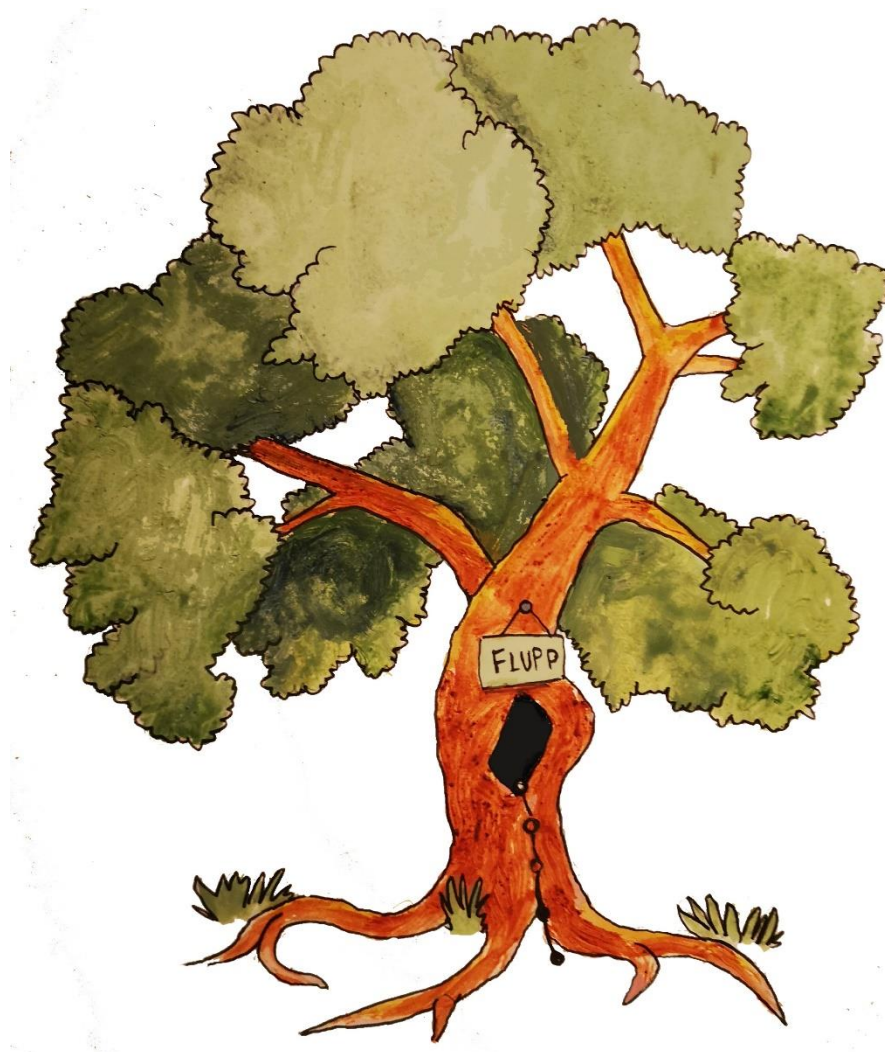
Puff, piff, paff, poff lät det runt omkring dem när nyckelpigorna förvandlades tillbaka. Snart var det fullt av andra varelser runt omkring dem. Alveflupp stod närmast omgiven av sin mormor och morfar som varit försvunna en månad. Men där fanns även grävlingar, tomtar, älvor, vättar, skogstroll, rump troll, en stor lilafärgade drake och en förvånad människa som hette Gunnar.

Plötsligt hoppade häxan in i skogsläntan, argt viftande med en sprayflaska hon höll med svansen. Hon skulle precis börja sjunga på en elak trollformel när draken klev fram.

Vooops, så försvann häxan ner i drakens gap. Människan Gunnar blev rädd och sprang iväg, men alla andra blev glada och applåderade. Draken log och sedan pruttade hon ljudligt. Videflupp tyckte att det luktade plommon.

Efter detta gick alla hem till sig. Flufffamiljen gick till hålet i den stora eken där de bodde. Denna kväll skulle mormor och morfar bjudas in på middag.

Innan middagen sjung de en sång: (valfri glad melodi)

Flipp flupp flopp. Flipp flupp flopp. Flipp flupp flopp.
Småtti småtti smått.

Flipp flupp flopp. Flipp flupp flopp. Flipp flupp flopp.
Gotti gotti gott.

Flipp flapp flupp
Så var sagan slutt.